

عنوان مقاله:

بررسی نحوه بکارگیری از نور طبیعی در ساختمان و تاثیرات آن در معماری ایران و جهان

محل انتشار:

دومین کنفرانس ملی معماری و انرژی با رویکرد حفاظت محیط زیست و بهره گیری از انرژی های طبیعی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

مصطفی مصلح - دانشجوی دکتری مهندسی عمران دانشگاه آزاد اسلامی

نیلوفر سادات لاجوردی حسینی - فارغ التحصیل کارشناسی مهندسی معماری دانشگاه آزاد اسلامی

خلاصه مقاله:

از خصوصیات سبک پارسی، تعبیه سایبان و آفتابگیر منطقی و ضروری برای ساختمان هاست. در این دوره از اصل اختلاف سطح، جهت جذب نور به داخل استفاده می شد. انحراف زوایای بناهای تخت جمشید براساس بنیاد گذاشته شده که بوسیله ایجاد سایه روشن های گوناگون تعیین روز اول سال و فصول مختلف میسر شده است. لذا باید میزان تابش نور مورد نیاز برای هر ساختمان با توجه به نوع ساختمان و شرایط اقلیمی آن تامین شود چون اهمیت تابش آفتاب به نوع اقلیم منطقه و فصول مختلف سال بستگی دارد ایده ی بهینه کردن ارتباط میان سایه و نور طبیعی هدایت شده به درون فضای معماری، به شکل های جدید ممکن است نورشکن های بزرگ پیش ساخته از بتن، نمودی زیبا از این اشکال تازه می باشد لذا در این رابطه با تابش خورشید آفتابگردان موقعیت خود را با زاویه تابش آن تنظیم کرده و آفتاب را به آینه ی ثابت دیگری که بالای نورگیر دستگاه راه پله یا محل موردنظر نصب شده است منتقل می کند.

کلمات کلیدی:

نور طبیعی، آفتابگردان، سایه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/694374>

